

[Aksel Larsen.]

toldsatser for schweizerure. Jeg personlig formoder, det var, fordi Schweiz ikke har villet være medlem af Atlantpagten, og fordi det har været en mere end passiv deltager i Marshalloverenskomsten. Hvad gjorde så Schweiz? Sagde Schweiz: det må vi finde os i? Nej, de meddelte i Washington, at det var der naturligvis ikke noget at gøre ved, men hvis de ikke kunne sælge deres schweizerure i Amerika, kunne de heller ikke købe så mange amerikanske varer. Så fik den amerikanske industris lobbyister i kongressen travlt, og så blev den værste brod trukket ud af den planlagte amerikanske toldforhøjelse på schweizerure.

I december i fjor truede Vesttyskland med importstop for korn fra Sverige. Hvad svarede Sverige? At hvis Vesttyskland gjorde alvor af sine planer, måtte Sverige jo se sig om efter andre lande, hvor det kunne købe biler, for så ville man ikke kunne få råd til at købe biler i Vesttyskland. Så blev der ikke noget af importstoppet.

Jeg kan også nævne et eksempel fra vor egen virksomhed. I et års tid har der været talt og skrevet meget om det ubehagelige forhold, at vor eksport til Brasilien var gået tilbage, medens vi stadig væk købte al vor kaffe og andre varer — men det var fortrinsvis kaffe — i Brasilien. Derved blev samhandelsforholdet uhyre skævt, vi måtte betale Brasilien med fri valuta, og det kunne man ikke have. Det endte med, at man sendte den højtærede handelsminister til Brasilien for at forklare brasilienserne, at på den måde kan vi ikke handle. Ja, jeg har jo ikke fået sådan nogen officiel orientering om, hvordan det gik, men jeg har læst i aviserne, og jeg har grund til at tro, at det er rigtigt, at det gik ganske udmærket; man blev enig om, at hvis Brasilien fortsat ville sælge sin kaffe i Danmark, måtte det købe danske industri- og landbrugsvarer, så der kom en vis balance i forholdet.

Det var Brasilien, og Brasilien ligger i Sydamerika. Det er langt herfra; men hvad udelukker, at man kan bruge nogenlunde samme metoder over for lande, som ligger os nærmere, som f. eks. Vesttyskland? Fra september 1957 til september 1958 har vi ifølge den officielle statistik eksporteret for 40 mill. kr. smør til Vesttyskland. Vi

har alene fra 1. januar 1958 til 1. september 1958, altså på 9 måneder, indført for 115 mill. kr. personbiler fra Vesttyskland og dertil lastbiler, jeg tror for et beløb af 60 mill. kr. Jeg kan ikke se, at noget som helst kunne forhindre os i at sige, at når man fra vesttysk side lægger hindringer i vejen for dansk eksport til Vesttyskland, så har vi ikke råd til at købe så mange biler i Vesttyskland, og hvis vi alligevel skal have biler, er der jo andre lande, der kan levere dem. Jeg vil tro, det ville have virket.

Jeg tror, vi skal bruge den indflydelse, vi har som køber, til at søge at sikre os afsætning for vor eksport, og det er indlysende for mig, at en sådan aktiv handelspolitik kan føres, også af et lille land som Danmark, men jeg er klar over, at den endnu bedre vil kunne føres, hvis vi har nogen at føre den sammen med, og hermed tænker jeg naturligvis på de øvrige skandinaviske lande.

Hvis man ser på landenes udenrigshandel pr. indbygger, viser det sig, at der ikke, i hvert fald ikke i Europa, er noget land, der har en så stor udenrigshandel pr. indbygger som de skandinaviske lande. De tre skandinaviske lande har en udenrigshandel pr. indbygger på 1 730 kr. Hvis vi tager Finland med, bliver det et gennemsnit for de nordiske lande på 1 630 kr. pr. indbygger. Storbritannien har en udenrigshandel, der har en værdi af 1 200 kr. pr. indbygger. De seks lande har en udenrigshandel, der kun andrager 860 kr. årlig pr. indbygger, og de øvrige OEEC-lande — her er altså undtaget Storbritannien og de seks lande — en udenrigshandel, der andrager 450 kr. årlig pr. indbygger. Skandinavien er simpelt hen et af de områder, ja, måske det område i verden, der har den største udenrigshandel, såvel den største eksport som den største import, og jeg kan ikke se andet, end at disse lande måtte kunne slutte sig sammen om i fællesskab at føre en aktiv handelspolitik udadtil. Disse lande, som tilsammen vel har 17-18 mill. indbyggere, overgås som importører i Vesteuropa kun af England og Vesttyskland. De har en lige så stor import som Frankrig, der har mere end det dobbelte indbyggerantal, og Norden er samtidig den største kunde for England og Vesttyskland og for de seks lande i det såkaldte fællesmarked.